

Lekcja-Przebaczając Innym

Konspekt lekcji

Aniela Burchardt

Lekcja przeprowadzona w grupie wiekowej 4-6 klasa szkoły podstawowej, lekcja trwała 60 min

Temat lekcji: O słudze, który nie chciał darować długu. Dlaczego powinniśmy przebaczać innym?

Podstawa biblijna: Ewangelia Mateusza 18:21-35

Prawda biblijna: Jeśli nie przebaczymy naszym wrogom, Bóg nam też nie przebaczy naszych grzechów.

Złoty wiersz: "I odpuść nam nasze winy jak i my odpuszczamy naszym winowajcom" (Mat 6:12).

Cele lekcji:

Dzieci podają przykłady, gdy ktoś zrobił im jakąś przykrość i opisują jak się wtedy czuły.

Dzieci opowiadają jak skończyły się te sytuacje i czy takie zakończenie podoba się Bogu.

Dzieci nazwą emocje pierwszego i drugiego sługi występujących w historii biblijnej.

Dzieci opiszą jaki był król z tej przypowieści.

Dzieci znajdą wersety z następujących miejsc biblijnych: Mat 18:21-22, 6:14-15, Iz 59:2 i jeden uczeń przeczyta je głośno.

Dzieci wymieniają jakie są konsekwencje nieprzebaczenia innym.

Dzieci podają przykłady, jakie dobre rzeczy uczynił Pan Jezus ludziom będąc na ziemi.

Dzieci napiszą na kartce imiona osób, które wyrządziły im krzywdę i one do tej pory miały o to żal i jeśli zechcą napiszą obok słowo wybaczam.

Dzieci w modlitwie poproszą Boga o siłę do przebaczenia.

Środki dydaktyczne: Biblie, tablica, plansze z postaciami króla, sługi pierwszego (z buzią smutną i uśmiechniętą), drugiego sługi, zdziwionych dworzan; plansze przedstawiające jaką wartość ma 1 talent, a jaką 1 denar, kartki, pisaki.

Czynności nauczyciela – pytania, opowiedzenie historii Biblijnej, pomoc dzieciom w odszukaniu wersetów

Czynności ucznia – odpowiedzi na pytania zadawane przez nauczyciela, zapisanie pytania na tablicy, wysłuchanie historii Biblijnej, wyszukanie i odczytanie wersetów Biblijnych, ewentualne podjęcie decyzji o przebaczeniu tym, przez których czują się skrzywdzeni

1. Zajęcia wprowadzające:

Pogadanka:

Czy ktoś w ostatnim czasie zrobił wam jakąś przykrość?

Jak się zachowaliście, co czuliście?

Czym skończyła się ta sytuacja, czy się pogodziliście i przebaczyliście?

Czy Bogu spodobało się to zakończenie?

Jak myślicie, czy Bóg zawsze nam przebacza?

Proszę, aby ktoś zapisał na tablicy to pytanie: "Czy Bóg zawsze przebacza?"

2. Zaznajomienie uczniów z nowym materiałem:

Poznamy dzisiaj pewną historię, którą opowiedział Pan Jezus swoim uczniom a potem jeszcze raz spróbujemy odpowiedzieć na pytanie zapisane na tablicy – "Czy Bóg zawsze przebacza?"

Słuchajcie uważnie. Dawno temu w pewnym dalekim kraju żył król bardzo potężny i bogaty (plansza z królem). Pewnego razu postanowił sprawdzić jak wielkie jest jego bogactwo. Swaim sługom nakazał przynieść księgi rachunkowe. Gdy przeglądał te księgi zobaczył, że jeden z jego poddanych był mu winien ogromną kwotę pieniędzy – aż 10 tysięcy talentów. A musicie wiedzieć, że jeden talent to cały wór złotych monet, a cały dług to aż 10 tysięcy takich worków

(przestawienie planszy obrazującej jak wielki był to dług). Natychmiast rozkazał wezwać tego poddanego. Przyprawiono więc dłużnika do króla (plansza ze sługą o smutnej twarzy). Przyszedł on bardzo smutny, bo już się domyślał o czym król chce z nim rozmawiać.

– Czy ty wiesz mój sługo, że jesteś mi winien pieniądze, które już dawno powinienes mi oddać? – zapytał król srogim głosem.

-Tak, mój panie, ale niestety mam problemy finansowe i na razie nie mogę oddać długu, ale obiecuję, że wszystko ureguluję.

-Nie mam już ochoty dłużej czekać! Albo oddasz mi moje pieniądze dzisiaj, albo wtrącę ciebie i całą twoją rodzinę do więzienia!

-O królu miej litość nade mną – zaczął błagać dłużnik- nie mam tych pieniędzy, ale nie chcę iść do więzienia. Daj mi jeszcze trochę czasu, a obiecuję, że wszystko oddam.

-To bardzo wielka kwota, nie przypuszczam abyś kiedykolwiek był w stanie mi ją oddać. Ale co mi po tym, że pójdziesz razem ze swoją rodziną do więzienia. Jestem bardzo bogatym , okażę ci swoją wspaniałomyślność – daruję ci cały dług!

Wszyscy dworzanie z wrażenia aż otworzyli swoje buzie (plansza ze zdziwionymi dworzanami), a dłużnik wręcz zaniemówił. Czy to może być prawda?! Czy to naprawdę koniec jego problemów finansowych. Jego oblicze zajaśniało radością (uśmiechnięta buzia sługi). Padł na kolana przed królem i zaczął mu dziękować:

-O królu nic nie wyrazi mej wdzięczności, jesteś wspaniałym, litościwym królem, jesteś najlepszym ze wszystkich władców!

Król tylko uśmiechnął się do niego i kazał mu odejść, by mógł tą radosną wieścią podzielić się też ze swoimi bliskimi. Sługa w podskokach wybiegł z zamku, wszystkim po drodze opowiadał jak wielkie szczęście go spotkało. Aż w końcu na dziedzińcu pałacu królewskiego natknął się na swojego znajomego, który spojrzał na niego smutnymi oczami. Dlaczego on jest taki smutny? – pomyślał. Ach, tak przecież on mi jest winien 100 denarów! Jeden denar to srebrna moneta, na którą trzeba było na przykład cały dzień pracować w winnicy.(pokazanie planszy z jednym denarem). Zaraz doskoczył do niego i zaczął go dusić.

-Oddaj coś winien! Jak długo mam jeszcze czekać? – wykrzyknął pełen wściekłości.

Wtedy jego dłużnik padł na kolana i prosił mówiąc:

– Okaż mi cierpliwość, a oddam ci wszystko.

– Moja cierpliwość już się skończyła. Straże zaaresztujcie tego człowieka, bo jest mi winien 100 denarów.

Na to wszystko z okien pałacu patrzyli królewscy dworzanie. Pełni oburzenia pobiegli szybko do króla (plansza z dworzanami).

– Królu, czy wiesz co uczynił twój sługa, któremu darowałeś tak wielki dług?

– Co mógł uczynić, może z radości wyprawił ucztę dla swoich przyjaciół.

– Nie królu, on spotkał kogoś, kto był mu winien 100 denarów i wtrącił go do więzienia! Nie okazał mu litości pomimo tego, że tamten błagał go na kolanach o jeszcze trochę cierpliwości.

– Co takiego! – oburzył się król – Ja mu darowałem tak wielki dług, a on nie potrafił darować tej odrobiny. Natychmiast przyprowadźcie mi go tu powrotem.

Sługa z radosną miną stanął przed królem:

– Czego życzy sobie mój wspaniały władca?

– Czy to prawda, że kazałeś wtrącić swojego dłużnika do więzienia.

– Tak królu, bo nie oddał mi moich pieniędzy w terminie. Tak nie wolno czynić, mam prawo po swojej stronie.

– To ja okazałem ci tak wielką litość, bo mnie o to prosiłeś, ale ty sam nie potrafiłeś zlitować się.

Skoro ty nie okazałeś miłosierdzia, ja też go nie okażę. Straże aresztujcie go i zaprowadźcie do więzienia.

Twarz sługi znowu stała się smutna, bo zrozumiał jak źle postąpił, ale już nie było dla niego litości. I tak oto kończy się ta historia.

3. Uogólnienie materiału. Zajęcia podsumowujące:

Pogadanka:

Zastanówmy się teraz jak czuły się osoby występujące w naszej opowieści:

-powiedzcie mi jak się czuł pierwszy sługa zanim przyszedł do króla,

– jak zmieniły się jego uczucia po darowaniu długu;

-jak się czuł, gdy spotkał swego dłużnika;

-jak się czuł dłużnik, gdy straż zabierały go do więzienia;

-jak się czuł pierwszy sługa, gdy król rozkazał i jego wtrącić go do więzienia.

Co możecie powiedzieć o królu z tej przypowieści.

Jak myślicie kogo reprezentuje król, a kim są ci słudzy?

A teraz odpowiedzcie jeszcze raz na pytanie napisane na tablicy? Czy Bóg zawsze odpuszcza nam nasze grzechy?

.(Wprowadzenie wersetu biblijnego Mat 6:12):

Jakie znacie inne miejsca w Biblii, które mówią o przebaczeniu? (Dzieci m.in. wskazują na modlitwę Pańską.)

Poszukajcie w waszych Bibliach szóstego rozdziału w Ewangelii Mateusza i niech ktoś przeczyta werset dwunasty. Co trzeba zrobić, aby uzyskać odpuszczenie grzechów? Co znaczy słowa winowajca? Tak, to jest ktoś, kto zawinił względem nas, zrobił nam jakąś przykrość. Ale nawet choćby bardzo źle z nami postąpił, my musimy przebaczyć, jeśli chcemy prosić Boga o przebaczenie naszych grzechów.

Jak myślicie ile razy musimy przebaczyć? Odpowiedź na to pytanie znajdziemy też w Biblii, w Ewangelii Mateusza 18:21-22. Co to znaczy, że mamy przebaczyć 77 razy? Tak, to znaczy zawsze, bo czy ktoś aż tyle razy jest w stanie względem nas zawinąć, a zresztą pogubilibyśmy się w rachunkach gdybyśmy mieli aż tyle win spamiętać.

Kiedy łatwo jest przebaczyć a kiedy nie? To prawda, że nie zawsze łatwo jest przebaczyć. Czasami czujemy się bardzo zranieni, czasami ktoś przeprosza nas nieszczerze, a czasami w ogóle tego nie czyni. Ale pomyślcie o Panu Jezusie. Jak był na ziemi, to wyświadczał ludziom tylko dobro – podajcie przykłady tego co Pan Jezus zrobił dla ludzi. A wiecie co ludzie mu za to uczynili – ukrzyżowali go, ale pomimo tego będąc na krzyżu zawołał: “Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią”. Nikt z nas na pewno nie doświadczył tak strasznych cierpień od innych ludzi jak Pan Jezus, dlatego tym bardziej powinniśmy przebaczać. A jeśli mamy z tym problem, to możemy prosić Boga o pomoc, aby nie spotkały nas straszne konsekwencje nieprzebaczenia. Zobaczmy jakie są konsekwencje niebrzebaczenia? Przeczytajmy wersety 14 i 15 z 6 rozdziału Ewangelii Mateusza i werset 2 z 59 rozdziału księgi proroka Izajasza ze Starego Testamentu. Co się stanie, jeśli nie przebaczymy? Tak, Pan Bóg nam nie odpuści win i nie wysłucha naszych modlitw. Jeśli w naszym sercu jest nieprzebaczenie, to nasze modlitwy nie trafiają do Boga, bo On jest Święty i tylko z czystym sercem można do Niego przychodzić. Musimy najpierw pogodzić się z tymi, którzy nas zranili, usunąć złość i gorycz z naszych serc, bo tylko wtedy Bóg odpowie na nasze prośby.

4. Zastosowanie. Wiązanie teorii z praktyką:

Na kartce wypiszcie imiona osób, które wyrządziły wam jakąś przykrość i macie do nich żal. Zastanówcie się nad tymi osobami, czy po tym, o czym dzisiaj mówiliśmy jesteście w stanie

napisać obok nich słowo przebaczam. Jeżeli czujecie, że jesteście stanie przebaczyć im, to tak zróbcie.

A teraz podziękujmy Bogu, że On przebacza nam wszystkie grzechy, jeśli tylko my potrafimy przebaczyć innym. Poprośmy też Boga, aby pomógł nam wybaczać innym.